

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 206/2011-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť desiatnika A. H., M., zastúpeného advokátom JUDr. V. P., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tov 8/2009 a jeho uznesením z 30. apríla 2009, ako aj postupom Vojenského obvodového súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 15/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť desiatnika A. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2011 doručená sťažnosť desiatnika A. H. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len

„krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tov 8/2009 a jeho uznesením z 30. apríla 2009, ako aj postupom Vojenského obvodového súdu Prešov (ďalej len „VOS“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 15/2008.

2. Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že:

a) „... *Rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súdu v Prešove sp. zn. 2T/15/2008 z 12. 12. 2008... bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c.) Tr. zák...*“ Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, ktoré krajský súd uznesením č. k. 5 Tov 8/2009-181 z 30. apríla 2009 „*podľa § 319 Tr. por.*“ zamietol, „*pretože nie je dôvodné*“.

b) Sťažovateľ podal okresnému súdu 19. novembra 2009 „*V súlade s ustanoveniami § 393 ods. 1, § 396 ods. 1 ods. 3 Tr. poriadku... návrh na obnovu konania vedeného na bývalom Vojenskom obvodovom súde v Prešove pod sp. zn. 2 T/15/2008-VOS. Vojenský obvodový súd ma uznal vinným a preto som podal odvolanie proti rozsudku tohto súdu, ale KS v Trenčíne moje odvolanie zamietol, uznesením sp. zn. 5 Tor 8/2009 zo dňa 30. 04. 2009... Dňa 10. 09. 2010 som podal na OS v Prešove sťažnosť proti uzneseniu OS Prešov č. 4 Nt 20/2009 a to z dôvodu, že návrhom podaným na OS v Prešove som sa domáhal povolenia obnovy konania, ktoré sa viedlo na Voj. obvodovom súde v Prešove pod č. 2 T/15/2008 a napriek výpovedi svedkyne M. B. súd na verejnom zasadnutí dňa 10. 09. 2010 zamietol môj návrh odôvodňujúc to poukazom na ust. § 399 Tr. por...*“.

c) Sťažovateľovu sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 4 Nt 20/2009 z 10. septembra 2010 krajský súd uznesením č. k. 23 Tos 95/2010-44 z 10. januára 2011 zamietol „*pretože nie je dôvodná*“.

3. Podľa sťažovateľovho názoru „*Samotným konaním súdu I. stupňa ako aj KS v Trenčíne bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu, spravodlivý proces z dôvodu nevyhodnotenia svedeckých výpovedí. Súd I. stupňa sa výslovne opieral iba o výpoveď svedkyne V. a ani čiastočne nezdôvodnil prečo sa nezaoberal výpoveďami ďalších dvoch svedkýň.*“

Súd I. stupňa v Prešove... neakceptoval nové skutočnosti a dôkazy ktoré neboli súdu známe a ktoré by samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Vychádzajúc z prameňa základného práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo taktiež porušené právo na prerokovanie vecí v primeranej lehote ako aj čl. 48 ods. 2 Ústavy SR základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1) Vyslovuje, že základné a ľudské práva A. H. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v kontexte s ods. 1 čl. 6 európskeho dohovoru a priamo aj toto právo postupom Vojenského obvodového súdu v Prešove v konaní vedenom u neho a neskôr na OS v Prešove pod č. k. 2 T/15/2008 ako aj KS v Trenčíne sp. zn. 5 Tor 8/2009 z 30. 04. 2009 porušené bolo.

2) Ústavný súd prikazuje OS v Prešove, ako aj Špeciálnemu súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby konal bez zbytočných prietáhov.

3) Ukladá Špeciálnemu súdu v Pezinku, pracovisko v Banskej Bystrici povinnosť uhradiť A. H. trovy tohto konania vo výške 350,- Eur za vypracovanie sťažnosti a právne zastupovanie, ktoré je mu Špeciálny súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica povinný vyplatiť v hotovosti, alebo šekovou poukážkou do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4) Napadnuté rozhodnutie aby zrušil.“

Súčasne požiadal, aby ústavný súd „odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia 2 T 15/200... a napadnuté rozhodnutie zrušil“.

5. Medzi písomnosťami pripojenými k sťažnosti bolo aj dovolanie zo 16. decembra 2008 „proti uzneseniu Krajského súdu... zn. 5 To 8/009 zo dňa 30. 4. 2009 a proti uzneseniu Vojenského obvodového súdu Prešov zn. 2 T 15/2008 zo dňa 12. 12. 2008“, ktoré však sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti vôbec neuviedol. Z tohto dôvodu (pozri tiež bod 6, najmä citovanú odpoveď okresného súdu z 30. marca 2011) sa ústavný súd skúmaním

pôvodu a eventuálnych dôsledkov (následkov) plynúcich z tejto skutočnosti v rámci posudzovania sťažovateľovej ústavnej sťažnosti nezaoberal.

6. V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd zistil, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 Tov 8/2009 z 30. apríla 2009 bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa (advokátovi JUDr. V. L., N. 28. augusta 2009. Na dopyt ústavného súdu právny zástupca sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom uviedol, že „nemal o predmetnom dovolacom konaní žiadnu informáciu“. Na dopyt ústavného súdu okresný súd listom sp. zn. 1 Spr 288/2011 z 30. marca 2011 oznámil:

„Po preskúmaní obsahu spisu bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov, sp. zn. 2 T/15/2008 Vám oznamujeme, že v tomto spise sa uvedené dovolanie nenachádza. Poslednou písomnosťou zadokumentovanou v spisovom prehľade je uznesenie Krajského súdu Trenčín zo dňa 10. 1. 2011, sp. zn. 23 Tos/95/2010, ktorým bola zamietnutá sťažnosť ods. A. H. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 10. 9. 2010, sp. zn. 4 Nt/20/2009. Týmto uznesením tunajší súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov, sp. zn. 2 T/15/2008.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má

právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo... a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

9. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy nebolo v jeho právomoci preskúmanie napadnutého rozsudku VOS, pretože na základe podaného odvolania patrilo do právomoci krajského súdu. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ proti (v sťažnosti) namietanému prvostupňového rozsudku č. k. 2 T 15/2008-165 z 12. decembra 2008 podal riadny opravný prostriedok – odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 5 Tov 8/2009 z 30. apríla 2009. Ústavný súd preto nemá právomoc na konanie o tej časti sťažnosti, v ktorej sa namieta porušenie práv sťažovateľa predmetným rozsudkom VOS.

11. Sťažovateľ sa tiež domáhal vyslovenia porušenia ním označených základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Tov 8/2009 z 30. apríla 2009, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie ako nedôvodné („Podľa § 319 Tr. por.“).

12. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

13. Sťažnosťou napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa 28. augusta 2009 (pozri bod 6). Sťažovateľova sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 22. februára 2011, teda dávno po uplynutí uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto jej časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú. [Keďže sa sťažovateľ domáhal povolenia obnovy konania vo veci sp. zn. 2 T 15/2008 ním podpísaným návrhom doručeným okresnému súdu 19. novembra 2009 – teda najneskôr v termíne (čase) podpísania návrhu mal vedomosť o obsahu druhostupňového rozhodnutia – nepovažoval ústavný súd už za dôvodné osobitne skúmať termín doručenia odvolacieho rozhodnutia aj samotnému sťažovateľovi pre účely zisťovania dodržania lehoty ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde].

14. Ústavný súd považuje za potrebné ešte zdôrazniť, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľa, ktorý je v tomto prípade zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o porušení tých práv, vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľ domáhal v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite sťažnosti (bod 4). Podľa stabilizovanej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (napr. IV. ÚS 155/07) v sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Z uvedených dôvodov úvahy o možnom porušení označených ustanovení ústavy a aj dohovoru postupom a rozhodnutiami

menovaných súdov v konaní o obnovu konania [body 2 b) a 3], ktoré sťažovateľ naznačuje v texte sťažnosti mimo jej petitu, je potrebné v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu považovať iba za súčasť argumentácie sťažovateľa (III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07, I. ÚS 16/08).

15. Z už uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2011